

Chú giải Thái kinh Tăng Chi Bộ I - Chương 1 - 14.48. Phẩm Người Tối Thắng

Bình luận Kinh Tăng Chi Bộ, Phẩm Một, Bản chú giải Étadaggapāli

Phẩm thứ 5

/ .

Trang 7 / 13

Chú giải kinh thứ 7

7. Tiểu sử Tỳ-khưu ni Sonā

Trong kinh thứ 7, cần hiểu giải thích như sau.

Với cụm từ “Những ai đầy đủ nỗ lực, đó là Sonā”, vị ấy nhấn mạnh rằng Tỳ-khưu ni Sonā vượt trội hơn các nữ đệ tử tinh tấn.

Nghe nói rằng Tỳ-khưu ni Sonā này, vào thời Đức Phật Padumuttara, đã sinh ra trong một gia đình ở kinh đô Hamsavatī.

Khi nghe Đức Phật thuyết pháp, bà thấy Ngài đang thiết lập một nữ Tỳ-khưu vào vị trí Etadagga, xuất sắc hơn các nữ đệ tử tinh tấn.

Bà đã tích lũy công đức và mong muốn đạt được vị trí đó, sau đó luân hồi giữa cõi trời và cõi người trong suốt một trăm ngàn đại kiếp.

Trong kiếp hiện tại, bà được sinh ra trong một gia đình ở thành Sāvatthī.

Sau đó, khi sống đời gia đình, bà có nhiều con và đã sắp xếp cho mỗi người một nhiệm vụ riêng trong gia đình.

Từ đó, các con của bà nghĩ rằng người phụ nữ này không còn gì để làm cho chúng và không coi bà là mẹ nữa.

Bà Sonā, người có nhiều con, nhận ra rằng các con không kính trọng mình, và nghĩ rằng đời sống gia đình không còn ý nghĩa nữa, nên đã xuất gia.

Lúc đó, các Tỳ-khưu ni đã khiển trách bà, cho rằng bà không biết tu tập và làm những việc không thích hợp.

Các con khi thấy mẹ mình bị khiển trách đã cười nhạo rằng bà không biết các giới luật căn bản cho đến ngày nay.

Nghe những lời của các con, bà cảm thấy đau lòng và quyết định phải thanh tịnh nội tâm, nên đã thường xuyên tụng niệm về 32 phần cơ thể, dù đang ngồi hay đứng.

Trước đây bà được biết đến là Tỳ-khưu ni Sonā người có nhiều con, sau này được gọi là Tỳ-khưu ni Sonā người có nhiều nỗ lực.

Một ngày nọ, các Tỳ-khưu ni đến bảo bà Sonā rằng: “Mẹ Sonā, hãy đun nước dâng cúng chư Tăng”.

Bà đã đi kinh hành tại nhà bếp trước khi nước sôi, vừa đi vừa niệm 32 phần cơ thể và thực hành thiền quán.

Đức Phật đang ngự tại hương thất, Ngài thuyết một bài kệ và tỏa hào quang, rằng:

“Dù sống trăm năm mà không thấy Pháp tối thượng,”

“thà sống một ngày mà thấy được Pháp tối thượng.”

Người thấy được Pháp cao nhất, sống chỉ một ngày cũng tốt đẹp hơn

so với người không thấy Pháp cao nhất, dù sống đến trăm năm.

Khi Đức Phật kết thúc bài kệ, bà đã chứng đắc quả A-la-hán. Bà nghĩ: “Ta đã đạt được quả A-la-hán, những người bất cẩn nói lời khinh miệt ta sẽ gặp nhiều tội lỗi.”

Do đó, bà nghĩ rằng mình nên tạo ra một dấu hiệu để mọi người nhận biết, rồi đặt ấm nước lên bếp mà không cho lửa vào bên dưới.

Các Tỳ-khưu ni đến thấy bếp mà không có lửa, liền nói: “Chúng ta bảo người phụ nữ lớn tuổi này đun nước dâng lên chư Tăng, nhưng hôm nay bà ấy cũng chưa nhóm lửa.”

Bà liền nói: “Các con muốn tắm bằng nước nóng từ lửa sao? Hãy lấy nước từ bình mà tắm đi.”

Các Tỳ-khưu ni liền đến để xem có điều gì đặc biệt không. Khi nhúng tay vào nước, họ nhận ra rằng nước đã nóng.

Họ lấy một chiếc nồi để rót nước, nhưng nước rót vào rồi vẫn tiếp tục đầy.

Lúc đó, tất cả các Tỳ-khưu ni nhận ra rằng bà đã đạt quả vị A-la-hán.

Những vị trẻ hơn cúi đầu xin lỗi và nói: “Thưa mẹ, chúng con đã không suy xét mà nói lời khinh thường mẹ. Xin mẹ rộng lòng tha thứ cho chúng con.”

Những Tỳ-khưu ni lớn tuổi hơn cũng ngồi xuống và xin lỗi rằng: “Xin mẹ hãy tha thứ cho chúng con.”

Kể từ đó, công đức của Tỳ-khưu ni ấy được công nhận, dù xuất gia khi tuổi đã cao nhưng bà đã đạt được quả vị cao quý trong thời gian ngắn nhờ tinh tấn.

Sau đó, khi Đức Phật ngự tại tinh xá Kỳ Viên, Ngài đã thiết lập các Tỳ-khưu ni vào những vị trí khác nhau, và phong Tỳ-khưu ni Sonā vào vị trí Etadagga, xuất sắc hơn các nữ đệ tử tinh tấn.

Kết thúc chú giải kinh thứ 7.